Dosar contravențional nr. 5r-134/2026
Nr. PIGD 4-26061056-09-5r-14052026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 iunie 2026,
mun. Bălți
Judecătoria Bălți (sediul central),
în componența
președintelui ședinței,
judecătorul Dumitru DAREA
grefierului
Olga DANU
Cu participarea:
agentului constatator
Oleg GOGU
Contestatarului/contravenientului Alexandr CAZACOV
În lipsa:
victimei *****

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de Cazacov Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 26 august 2025 și a deciziei de sancționare emise de agentul constatator Gogu Oleg, întocmite în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional,

termenul de examinare a cauzei fiind 14.05.2026-29.06.2026,

asupra materialelor și probelor administrate în cauză, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 26.08.2025, agentul constatator Gogu Oleg, ofițer superior de sector al Sectorului de Poliție nr. 1 „Centru" al Inspectoratului de Poliție Bălți, a reținut în sarcina lui Cazacov Alexandr faptul că, la 08.08.2025, în perioada orelor 21:10-21:45, aflându-se în mun. Bălți, str. *****, la parcul de distracție cu automobile electrice pentru copii, în loc public, a avut un conflict verbal cu minorul *****, în care ulterior a intervenit și *****, adresând expresii ofensatoare și amenințând minorul cu răfuială fizică, prin ce a tulburat ordinea publică și liniștea persoanelor implicate. Prin decizia agentului constatator, Cazacov Alexandr a fost sancționat în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul sumei de 1500 lei.

În contestație, Cazacov Alexandr a solicitat admiterea acesteia, anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, invocând, în esență, că nu a cunoscut anterior despre actele contestate, că acestea nu i-au fost comunicate efectiv, că procesul-verbal nu ar individualiza suficient fapta, că incidentul ar fi fost generat de necesitatea de a-și proteja copilul minor Luca,

în vârstă de 2 ani și 9 luni, și că nu ar fi dovedite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.

În ședința de judecată, Cazacov Alexandr a susținut contestația și a solicitat admiterea acesteia. Agentul constatator a solicitat respingerea contestației ca tardivă. Instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa victimei *****, ținând cont de citarea acesteia și de opinia participanților prezenți. În cadrul cercetării judecătorești au fost examinate materialele dosarului contravențional, inclusiv DVD-R-ul anexat de contestatar și DVD-R-ul anexat la materialele agentului constatator, fiind vizionate fișierele video din data incidentului.

Audiind participanții prezenți, studiind materialele cauzei și verificând argumentele contestației, instanța ajunge la concluzia că solicitarea agentului constatator privind respingerea contestației ca tardivă urmează a fi respinsă, însă contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

I. Cu privire la admisibilitatea contestației și termenul de contestare

Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție poate fi contestat în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință a faptului încheierii acestuia. Conform alin. (2) și (3) ale aceluiași articol, contestația se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, iar depunerea acesteia suspendă executarea sancțiunii aplicate prin procesul-verbal.

Din materialele prezentate rezultă că procesul-verbal a fost întocmit la 26.08.2025, în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, iar în dosar nu se identifică o dovadă certă și neechivocă a înmânării copiei procesului-verbal și a deciziei de sancționare către Cazacov Alexandr imediat după întocmirea acestora. Există citația emisă la 18.08.2025 pentru prezentarea la Sectorul de Poliție nr. 1 „Centru” la 26.08.2025, însă simpla existență a acesteia nu dovedește, prin ea însăși, comunicarea procesului-verbal și a deciziei după emitere.

Contestatarul a indicat că a luat cunoștință efectiv de materialele dosarului după solicitarea depusă la IP Bălți la 21.04.2026, iar Inspectoratul de Poliție Bălți i-a expediat copia materialului la 28.04.2026. Contestația a fost înregistrată la Inspectoratul de Poliție Bălți la 11.05.2026. În aceste condiții, calculând termenul de la momentul luării efective la cunoștință, contestația nu poate fi respinsă ca tardivă.

În materie contravențională cu caracter punitiv, interpretarea normelor privind accesul la instanță trebuie să fie efectivă și compatibilă cu art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Lipsa unei dovezi certe de comunicare a actului sancționator nu poate fi imputată persoanei sancționate. Prin urmare, excepția tardivității se respinge, iar instanța urmează să examineze celelalte circumstanțe ale fondului.

II. Aprecierea probelor și stabilirea faptelor

Instanța apreciază probele potrivit art. 425 din Codul contravențional, sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității, admisibilității și suficienței lor, în ansamblu, fără a conferi unei probe o valoare prestabilită. Standardul aplicabil în materie contravențională cu caracter punitiv impune ca vinovăția să rezulte dintr-un probatoriu coerent și necontradictoriu, iar îndoiala rezonabilă să profite persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție individualizează persoana care a întocmit procesul, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul, data, ora, locul, esența faptei imputate, încadrarea juridică și sancțiunea aplicată. Acesta indică faptul că incidentul a avut loc la 08.08.2025, în perioada orelor 21:10-21:45, pe str. I*****, mun. Bălți, în loc public, la un parc de distracții cu automobile electrice pentru copii. Aceste date sunt coroborate cu raportul de

înregistrare a contravenției, ordonanțele de pornire a procesului contravențional și de recunoaștere/anexare a corpurilor delicte, declarațiile persoanelor audiate și procesul-verbal de examinare a înregistrării video-audio (f.d. 18).

Procesul-verbal privind examinarea/audierea înregistrării video-audio din 15.08.2025 are o valoare probatorie importantă, deoarece redă conținutul unei înregistrări video ridicate de la minorul *****și anexate la dosar ca mijloc material de probă. Potrivit acestui înscris, secvența video are durata de aproximativ 3 minute și 29 secunde, iar la minutul 01:27 se aude cum Cazacov Alexandr îl numește pe ***** „surd”, iar la minutul 03:20 adresează minorului *****cuvântul ofensator redat în act ca „Acicanaric”, concomitent cu o amenințare de răfuială fizică adresată minorului.

Instanța reține că expresiile și comportamentul contestatarului nu trebuie analizate izolat, ci în contextul locului, persoanelor prezente și raportului dintre un adult și un copil. Materialele cauzei arată că episodul relevant s-a desfășurat inițial între Cazacov Alexandr și minorul *****, iar ***** a intervenit ulterior. Chiar dacă între părți a existat un conflict spontan privind folosirea unui automobil electric pentru copii, această împrejurare nu justifică adresarea de expresii jignitoare și amenințări către un minor.

Apărarea potrivit căreia Cazacov Alexandr ar fi intervenit exclusiv pentru a-și proteja copilul minor nu este confirmată de probatoriul administrat în măsura necesară pentru a înlătura caracterul contravențional al faptei. În materialele cauzei nu se identifică o probă concludentă care să ateste existența unui atac direct, imediat, material și real asupra copilului său, de natură să impună o reacție verbală ofensatoare sau amenințătoare față de un alt minor. Exercitarea obligației părintești de protecție trebuie realizată în limite rezonabile și nu poate include umilirea sau intimidarea unui copil străin.

Instanța acordă o relevanță limitată, dar reală, împrejurării că incidentul s-a desfășurat în prezența copilului minor al contestatarului. Această împrejurare nu constituie element constitutiv al contravenției, însă este relevantă pentru aprecierea contextului și pentru respingerea argumentului că fapta ar fi fost o reacție legitimă de protecție. Prezența propriului copil nu scuză conduita agresiv-verbală a adultului, iar într-un spațiu destinat copiilor standardul de conduită socială este mai ridicat.

De asemenea, instanța nu reține ca fapt stabilit existența unei dizabilități a minorului *****sau a lui *****, întrucât o asemenea circumstanță nu rezultă din materialele dosarului. Totuși, caracterul jignitor al expresiilor nu depinde exclusiv de existența unei dizabilități medical constatate. Termenul „surd”, utilizat peiorativ, și expresia redată ca „ocikaric”, susceptibilă să facă aluzie la purtarea ochelarilor ori la o caracteristică vizuală, au aptitudinea de a atinge demnitatea persoanei și de a produce o umilire publică, cu atât mai mult când sunt adresate sau asociate unui minor.

În consecință, instanța constată că probatoriul administrat confirmă existența faptei reținute în procesul-verbal: contestatarul, adult, aflat într-un loc public destinat și frecventat de copii, a adresat expresii jignitoare și amenințări verbale în cadrul unui conflict cu un minor și cu o altă persoană, comportament care a depășit nivelul unei simple neînțelegeri private și a afectat ordinea publică, normele morale de conviețuire și liniștea persoanelor implicate.

III. Încadrarea juridică

Art. 354 alin. (1) din Codul contravențional sancționează huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice și alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice. Norma protejează ordinea publică, climatul minim de conviețuire socială și demnitatea persoanei în spațiul public.

Pentru existența contravenției este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor elemente: o acțiune de acostare jignitoare sau o acțiune similară; săvârșirea acesteia în loc public; încălcarea normelor morale și tulburarea ordinii publice sau a liniștii persoanei; vinovăția persoanei sancționate. În speță, aceste elemente sunt întrunite.

Locul public rezultă din înscrisurile cauzei și din înregistrarea video: incidentul a avut loc pe str. *****, mun. Bălți, la un parc de distracții cu automobile electrice pentru copii. Natura spațiului și prezența altor persoane exclud caracterul exclusiv privat al conflictului.

Elementul material este dovedit prin expresiile ofensatoare și amenințarea verbală adresată minorului. Termenii utilizați nu au avut natura unei critici, observații neutre sau solicitări de încetare a unei conduite, ci au fost formule peiorative și intimidante, incompatibile cu normele morale de conviețuire, mai ales într-un spațiu public destinat copiilor.

Tulburarea ordinii publice nu presupune obligatoriu producerea unei dezordini de amploare, agitație generală sau intervenția imediată a forței publice. În materia art. 354 alin. (1), este suficient ca acțiunea publică jignitoare să afecteze climatul normal de conviețuire și liniștea persoanelor, prin crearea unui conflict verbal public, ofensator și intimidant. În prezenta cauză, conflictul purtat de un adult cu un minor, urmat de intervenția unei alte persoane și de înregistrarea incidentului de către minor, confirmă că fapta a depășit sfera unei discuții private.

Latura subiectivă este realizată prin intenție directă sau, cel puțin, prin acceptarea conștientă a consecințelor sociale ale conduitei. Cazacov Alexandr a adresat expresiile în mod voluntar, într-un conflict public, către persoane determinate, inclusiv către un minor, iar contextul nu indică o reacție accidentală ori involuntară.

Instanța examinează și delimitarea dintre art. 354 din Codul contravențional și art. 287 din Codul penal. Curtea Constituțională, în Hotărârea nr. 25 din 12.08.2021, a reținut că diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă în prezența sau lipsa acțiunilor adiacente, precum aplicarea violenței, amenințarea cu aplicarea violenței sau opunerea de rezistență violentă. Curtea Supremă de Justiție a explicat, în aceeași logică, faptul că art. 287 Cod penal devine incident doar atunci când făptuitorul nu se limitează la acostarea jignitoare și tulburarea ordinii publice, ci recurge la acțiuni adiacente cu intensitate penală.

În speță, mențiunea privind amenințarea cu răfuială fizică este valorificată în limitele acuzației contravenționale ca element care amplifică caracterul intimidant și tulburător al conduitei. Din materialele examinate nu rezultă suficiente elemente pentru a concluziona că fapta ar atinge nivelul de gravitate al art. 287 Cod penal, astfel încât încadrarea în art. 354 alin. (1) Cod contravențional rămâne proporțională cu fapta stabilită.

Instanța respinge argumentul apărării referitor la legitima apărare sau starea de extremă necesitate. Potrivit art. 21 și art. 22 din Codul contravențional, aceste cauze presupun un atac direct, imediat, material și real sau un pericol grav iminent care nu poate fi înlăturat altfel. În prezenta cauză, o eventuală neînțelegere privind utilizarea unui automobil electric pentru copii nu echivalează cu un atac de o asemenea intensitate și nu justifică insultarea sau amenințarea unui minor.

Nu poate fi primită nici teza că fapta ar trebui redusă la o simplă injurie lipsită de relevanță pentru ordinea publică. Elementul public, locul destinat copiilor, implicarea unui minor, folosirea unor expresii cu potențial de stigmatizare și amenințarea verbală disting fapta de o lezare strict privată a onoarei și justifică aplicarea art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.

IV. Standardele Convenției Europene, ale practicii CSJ și ale instrumentelor ONU

Potrivit art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la examinarea cauzei sale în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o

instanță independentă și imparțială. În jurisprudența Curții Europene, cauzele Engel și alții c. Țărilor de Jos și Öztürk c. Germaniei stabilesc că procedurile administrative sau contravenționale pot intra în noțiunea autonomă de „acuzație în materie penală", în funcție de clasificarea internă, natura faptei și severitatea sancțiunii.

În consecință, instanța a verificat cauza prin prisma garanțiilor specifice materiei penale în sens convențional: prezumția de nevinovăție, contradictorialitatea, dreptul la apărare, examinarea probelor și motivarea soluției. Hotărârea nu se întemeiază exclusiv pe prezumția de legalitate a procesului-verbal, ci pe coroborarea acestuia cu materialele dosarului și cu înregistrarea video-audio cercetată în ședință. Această abordare corespunde standardului derivat din cauza Anghel c. României, potrivit căruia procesul-verbal contravențional nu poate substitui obligația autorității de a demonstra vinovăția prin probe suficiente.

În cauza Mătăsaru c. Republicii Moldova, Curtea Europeană a subliniat importanța proporționalității sancțiunii atunci când conduita sancționată are legătură cu exprimarea publică. Speța de față este diferită: expresiile contestatarului nu au vizat o chestiune de interes public, nu au constituit critică politică, artistică sau civică, ci au fost adresate în cadrul unui conflict privat, într-un spațiu public frecventat de copii, inclusiv unui minor. Prin urmare, sancționarea lor urmărește protejarea ordinii publice și a demnității persoanei, fără a afecta libertatea legitimă de exprimare.

Practica Curții Supreme de Justiție în materia delimitării huliganismului penal de huliganismul nu prea grav confirmă că art. 354 din Codul contravențional este aplicabil atunci când conduita constă în manifestări jignitoare în loc public și tulburarea ordinii publice, fără a fi dovedite acțiuni adiacente de gravitatea art. 287 Cod penal. În același timp, atunci când există îndoială serioasă privind calificarea, aceasta se interpretează în favoarea persoanei. În prezenta cauză nu există o îndoială rezonabilă privind existența faptei contravenționale.

Convenția ONU privind drepturile copilului este relevantă ca standard interpretativ, deoarece unul dintre destinatarii conduitei jignitoare a fost un minor. Art. 3 impune ca interesul superior al copilului să constituie o considerație primordială în acțiunile care privesc copiii; art. 16 protejează copilul împotriva atacurilor ilegale asupra onoarei și reputației; art. 19 obligă statul să asigure protecția copilului împotriva tuturor formelor de violență fizică sau mentală. Aplicate la prezenta cauză, aceste standarde susțin concluzia că limbajul umilitor și amenințător adresat unui minor într-un spațiu public nu poate fi tratat ca un simplu incident nesemnificativ.

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități este relevantă în limitele în care expresiile utilizate pot avea conotații stigmatizante raportate la caracteristici senzoriale sau vizuale. Art. 3 consacră respectul pentru demnitatea inerentă, nediscriminarea, respectul pentru diferență și acceptarea persoanelor cu dizabilități ca parte a diversității umane; art. 5 consacră egalitatea și nediscriminarea; art. 8 impune combaterea stereotipurilor, prejudecăților și practicilor dăunătoare. Instanța nu stabilește existența unei dizabilități în privința persoanelor implicate, însă constată că folosirea peiorativă a unor termeni asociați auzului sau vederii este incompatibilă cu standardul de respect al demnității umane.

Prin urmare, standardele naționale, convenționale și internaționale converg spre aceeași concluzie: într-un spațiu public, un adult trebuie să manifeste un nivel minim de autocontrol și respect față de persoanele din jur, cu atât mai mult față de copii și față de persoane ale căror caracteristici personale pot deveni obiect de stigmatizare.

V. Legalitatea procesului-verbal și individualizarea sancțiunii

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost verificat prin prisma art. 442, art. 443 și art. 445 din Codul contravențional. Instanța constată că acesta conține elementele esențiale ale

acuzației: data și locul întocmirii, agentul constatator, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, timpul și locul săvârșirii, descrierea faptei, încadrarea juridică și sancțiunea aplicată. Deși descrierea faptei este succintă, ea este completată de actele anexate și de procesul-verbal de examinare a înregistrării video-audio, care individualizează expresiile și contextul incidentului.

Nulitatea prevăzută de art. 445 din Codul contravențional intervine atunci când lipsesc datele și faptele indicate la art. 443 într-o măsură care împiedică identificarea acuzației și exercitarea dreptului la apărare. În prezenta cauză, Cazacov Alexandr a cunoscut fapta imputată, a formulat o contestație detaliată, a invocat apărări pe fond și a participat la examinarea cauzei. Prin urmare, nu se constată o vătămare procesuală care să impună anularea procesului-verbal.

La individualizarea sancțiunii, instanța ține cont de scopul legii contravenționale, de caracterul faptei, de împrejurările concrete, de persoana contravenientului, de faptul că acesta este angajat în câmpul muncii, căsătorit și are un copil minor la întreținere, precum și de necesitatea prevenirii unor conduite similare în spații publice frecventate de copii.

Art. 354 alin. (1) din Codul contravențional prevede amendă de la 10 la 50 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 60 de ore. Potrivit art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, o unitate convențională constituie 50 lei. Sancțiunea aplicată de agentul constatator - amendă de 30 unități convenționale, adică 1500 lei - se situează în interiorul limitelor legale și nu constituie o sancțiune disproporționată.

În defavoarea contestatarului se reține faptul că fapta a fost comisă în loc public, într-un spațiu destinat copiilor, față de un minor, cu folosirea unor expresii cu potențial umilitor și a unei amenințări verbale. În favoarea acestuia se rețin lipsa unor consecințe fizice dovedite, caracterul spontan al conflictului și situația familială indicată în ședință. Prin urmare, menținerea amenzii aplicate de agentul constatator, în cuantum mediu, realizează un echilibru just între prevenție, proporționalitate și protecția ordinii publice.

Instanța nu identifică motive pentru înlocuirea sancțiunii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau pentru reducerea amenzii. Sancțiunea de 30 unități convenționale este aptă să realizeze scopul răspunderii contravenționale și are un caracter suficient de descurajant raportat la conduita stabilită.

În baza art. 34, art. 354 alin. (1), art. 425, art. 441, art. 442, art. 443, art. 445, art. 448, art. 458, art. 460 și art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge solicitarea agentului constatator privind respingerea contestației ca tardivă.

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Cazacov Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 26.08.2025 și a deciziei de sancționare emise în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.

Se menține procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 26.08.2025 și decizia agentului constatator Gogu Oleg, prin care Cazacov Alexandr a fost sancționat în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, echivalentul sumei de 1500 (o mie cinci sute lei) lei.

Se explică lui Cazacov Alexandr că, în cazul neachitării amenzii în termenul prevăzut de lege, executarea sancțiunii se va realiza în condițiile Codului contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central), în condițiile Codului contravențional.

Președintele ședinței,
judecătorul **Dumitru**
DAREA